

# TEŽ JSEM TO MĚŠLA NA JAZYKU!

Čtvrtek, 08. června 2020

Sakra, tebe jsem to

mlá na jazyku... Kolikrát si to člověk nemkne. A nic, okno jak vrata. Asi to také znáte, ale já jsem stará, tím je to astma. Ti trpíte, co mám v hlavě a máli by se v ní starat o kartoteku, jsou neskutěná lemplování.

To, co potěbují často, klidně zabordelám - nákam do suterenu, nebo rovnou do nějakého úplněku nákde ve sklepe. A ze mne je najednou Felix Holzman: "Hned, jak jsem vás viděl, tak

jsem vás poznal podle obličeje. To byste nevětil pane Brabec. "Žena. "Nojo, já věděl, že jste nějaká, jenom jsem věděl, kerej."

To vás stájneme vášichni, já sem byl věra u doktora a on mně nemk, že mám nějakou nemoc. Něco jako z porcelánu, ne počkejte, ze skla. Sklo, sklo, sklozu. Mně vám napadne v hlavě, mně to vždycky napadá jenom v hlavě, chci to ct a najednou koukám, už to nevím."

Mám to stejně,

nejhorší jsou příměna. Nějak od "Žá", tebe jsem to

věděl, taková známá herec, jak hrál v pohádce s Růžkou. Pak konečně dorazí - trpíte se správnou informací.

Trvalo mu to dlouho, protože váš tah byl zase mimo provoz. A já konečně váš znám vytknu: "Satoranská!"

Když je na tom

někdo podobně jako já, tak si musíme vypomáhat nějakou tou mnemotechnickou pomůckou. Ale ani to nepomůže vždycky. Chci si zapamatovat

název malého kaktusu v fialové kytičky. Pamatuji si, že mám

něco společného s vodou ve studni. A stejně já nemohu příměna

na jméno. Zkusím okov, džber, konev. Mám to! Bude to úmpa, tedy úmpava. Blbost! Po nějaké době mně dojde, že je to pumpava.

Trpíte mně klidně z perské události -

perverzii a z pavince paviance.

Trenka paměti

Jana Vejsadová má deset rad, jak udržet mozek ve formě:

Nakrmte ho!

Dejte mu příměna!

Dejte mu zahrát!

Probáhněte se s

nám!

Použijte ho!

Dopřijte mu

kládek!

Nechejte ho vyspat!

Rozesmějte ho!

Nežkojte mu!

Nechejte ho zřít!

Trnovat se má

začít u ¼ od dvaceti let. Tak to jsem to přkně províhla. O

jakodolibých a lenivých trpíte ch trenka paměti neutroušá

ani slovo. Ti ve dne mají lehčro, klidně si tam nákde klímají,

nebo si odskočili na cigáro. Ale jenom usnu, hned jak jsou bez

dozoru, tak jsou přkně ilá. To si tam hrájí se slovyky snad

rovnou útanou. A mně pak říno naskakují taková slova, jako

Lovato, Dalghren, Dolomity, Colafit, Verpanidas, Á ablatra.....

Ani nevím, co ta

slova znamenají. Ale já na ty trpíte ky jednou vlátnu, dokud

neně- pozdě, nechci se dočkat  
okamžiku, že budu chodit s papundeklem na krku, kde bude moje jméno  
a adresa, aby mne nějaká soucitná člověk dovedl zpátky domů.  
Ona totiž, ta, no, jak se  
to jmenuje, jo u vás... SKLORÁŽA, ona je pákně mrcha.

Deeres

(Mj. pákně kecě, kdybych já si  
zapamatovala jen tisícinu

z těch kytiček, co ona  
zná, já je)